

Pfv.V.20.348/2008/7.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Hajdú-bihar Megyei Egészségbiztosítási Pénztár(4026 Debrecen, Darabos u. 9-11.) I.r. és a irodavezető által képviselt Magyar Államkincstár (1052 Budapest, Hold u. 4.) II.r. alperesek ellen kár megtérítése iránt a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság előtt 6.P.20.447/2006. szám alatt megindított és a Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.660/2006/10. számú ítéletével jogerősen befejezett perében a felperes által benyújtott Pfv. 3. sorszámú felülvizsgálati kérelem folytán indult eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében a Ptk. 339. §-ának /1/ bekezdése és a 349. §-a alapján közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése jogcímén 5.000.000 forint nem vagyoni és 1.126.395 forint vagyoni kár és ennek késedelmi kamata megfizetésére kérte az alperesek egyetemleges kötelezését. Álláspontja szerint az alperesek megsértették az 1997. évi LXXXIII. tv. (a továbbiakban: Ebtv.) 5. §-ában foglalt tájékoztatási kötelezettségüket. Nem tájékoztatták őt az Ebtv. 45. §-ának /4/ bekezdésében foglalt rendelkezésről. Amennyiben a megfelelő tájékoztatást megkapja, keresőképtelenségét a főorvosi bizottság 2004. december 9-étől folyamatosan igazolta volna és erre tekintettel jogosult lett volna a táppénzre. Vagyoni kárának összege az elmaradt táppénzjuttatás összegével azonos. Nem vagyoni kára amiatt következett be, hogy az ellátás elmaradása miatt az egészsége romlott, élethelyzete, életkörülményei hátrányosan változtak.

Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Tagadták, hogy megsértették a tájékoztatási kötelezettséget.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Indokolása szerint a felperes sem 2005. május 9-én, sem 2005. június 13-án nem bocsátott az első- és a másodfokú eljárásban eljáró ügyintézők részére olyan adatokat, amelyekből arra következtethettek volna, hogy már 2004. december 9-én, 10-én és 11-én is keresőképtelen volt és erre tekintettel tájékoztatást adhattak volna az Ebtv. 45. §-ának /4/ bekezdésében körülírt kivételes igényérvényesítési lehetőségről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezett.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kifejtette, az elsőfokú bíróság a kellően feltárt tényállás alapján megalapozott döntést hozott. Az alperesek a felperes által előadott tények ismeretében a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő tájékoztatást adtak a felperes részére. Jogszabálysértő és felróható magatartás hiányában megalapozott a keresetet elutasító ítélet.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte, hogy a Legfelsőbb Bíróság azt helyezze hatályon kívül és az ügyben eljáró bíróságokat utasítsa új eljárásra és új határozat hozatalára. Álláspontja szerint a felülvizsgálni kért ítélet jogszabálysértő. Az eljáró bíróságok tévesen értelmezték az irányadó jogszabályi rendelkezéseket. Megalapozatlan az a megállapításuk, hogy nem bocsátott olyan információt az ügyben eljáró ügyintézők részére, amelyből következtethettek volna arra, hogy a keresőképtelensége már 2004. december 9., 10. és 11. napján is fennállt. Az alperesek alkalmazottai megsértették az Ebtv. 5. §-ában foglalt tájékoztatási kötelezettségüket. Súlyosan gondatlanul jártak el.

Az I. és a II.r. alperesek ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában tartását kérték.

A Pp. 270. § /2/ bekezdése értelmében a fél a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással kérheti. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás eredményeként megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme nem megalapozott.

A felperes és a perben eljáró bíróságok is megalapozottan hivatkoznak arra, hogy a jogszabályok tartalmáról adott téves

tájékoztatás az adott eset összes körülményeit figyelembe véve megalapozhatja annak a hatóságnak a kártérítési kötelezettségét, amelynek nevében a károkozó intézkedik (Ptk. 349. §).

A Pp. 164. §-ának /1/ bekezdése értelmében a közigazgatási jogkörben okozott kártérítési igény érvényesítése esetén is a felperest terheli annak a bizonyítása, hogy a kártérítésnek a Ptk. 339. §-a /1/ bekezdése szerinti együttes feltételei fennállnak. Az adott ügyben a felperesnek kellett bizonyítania, hogy az alperesek alkalmazottai annak ellenére, hogy a helyes tájékoztatáshoz minden szükséges adatot a rendelkezésükre bocsátott, nem tájékoztatták őt az Ebtv. 45. §-a /4/ bekezdése szerinti kivételes igényérvényesítési lehetőségéről. A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint a perben eljáró bíróságok a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján megalapozottan jutottak arra a következtetésre, a felperes ennek a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. A bizonyítás eredményének a mérlegeléséről rendelkező Pp. 206. §-ában foglalt jogszabályi rendelkezések sérelme nélkül jutottak arra a következtetésre, hogy a felperesnek nem sikerült bizonyítania az alperesek jogszabálysértő és felróható magatartását, amellyel okozati összefüggésben a kára bekövetkezett.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálni kért ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes személyes költségmentessége miatt a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának /1/ bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. április 25.

Dr. Uttó György s.k. a tanács elnöke, dr. Bella Mária s.k. bíró,
dr. Erményi Lajos s. k. bíró

Nné

A kiadmány hitelül:

tisztviselő